

forslaget. Det samme skal jeg meddele fra Dansk Folkepartis side.

Yvonne Hørløv Andersen (CD):

Ja, det går stærkt, når man tager tre ad gangen!

Selve tanken om at nedsætte sådan et socialpolitisk råd kan CD da kun have sympati for. Jo mere dialog der er på området imellem de aktører, der skal sikre, at Folketingets lovgivning og intentionerne bag den økonomi, som Folketingets partier stiller til rådighed gennem finansloven, også virker efter hensigten, jo mere synlig bliver den fælles indsats for at bevare og få udbygget velfærdssamfundet.

SF vil med beslutningsforslaget etablere et råd med 17 medlemmer, som skal være uafhængige af offentlig forvaltning, men alligevel skal det fast forankres i finansloven. Det synes jeg i sig selv er en øvelse, der kan have sine vanskeligheder. Nu ved jeg, man nok har lavet nogle sammenligninger med Transportrådet, som jeg ikke er så godt bekendt med, hvor det er lykkedes netop at have den dér uafhængighed samtidig med finansieringen.

Med rådet skal så følge udviklingen på det sociale område og primært også have en debat-skabende funktion. Derudover kan man vel så sige, at rådet skal se på sammenhængen mellem de bevilgede midler og den nytteværdi, kan man kalde det for, det har for de samfundsgrupper, som indsatsen er rettet mod – altså hvor meget af det, vi laver, når egentlig ud til det menneske, der skal hjælpes?

I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser gøres rede for, hvilke problemstillinger man især synes, der trænger sig på. Men der står ikke rigtig noget om, hvem rådet skal referere til, eller hvilken kompetence rådet skal have, eller hvem der kan bede om et godt råd eller bestille en eventuel rapport eller hvidbog vedrørende et af de spørgsmål, der er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Der er en god mulighed for igennem udvalgsarbejdet at få afklaret, hvad der egentlig er på området i dag, for mig bekendt er der en meget lang række råd, som gennem årene også har en fast forankring, men som hver for sig kan virke noget konservativ set med øjne her på kanten af det nye årtusinde, synes jeg selv.

Man kan jo så benytte udvalgsarbejdet til at se på, hvad der egentlig er på området. Hvordan fungerer det egentlig? Hvad har det afleveret til fælles gavn for den udvikling, vi gerne skulle presse på, og hvordan har det sat sig

mærker i det socialpolitiske arbejde og den udvikling, der har været gennem de seneste år?

Så er der også det at sige til det, at tingene udvikler sig jo, og med de forslag, som vi har set her i den senere tid på arbejdsmarkedsområdet og på uddannelsesområdet, mener jeg, det er meget vanskeligt kun at kigge på socialområdet og så se, hvad det er for en udvikling, vi har her, for det hænger uløseligt sammen. Samfundsmæssigt er man nødt til, som ministeren meget rigtigt også bemærkede, at kigge på arbejdsmarkedet og sundhedsområdet og uddannelsesområdet samlet for at se, hvad det så er for en udvikling, man har her. Hvordan påvirker man den?

Vi vil bruge udvalgsarbejdet til det, fordi vi er lidt tvivlende over for, om det er nødvendigt med et råd af denne art, men er meget positive over for at få oprettet et i en eller anden form, men jeg synes, det var bedre, hvis man havde en bredere holdning til det i Folketinget end den, man giver udtryk for i dag.

Anders Samuelsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi meget enige med forslagsstillerne i, at det er yderst vigtigt, at der løbende foregår en debat om, hvordan det praktiske sociale arbejde udføres, og hvordan det kan gøres bedre.

Det er derfor vigtigt, at der er en fortsat diskussion af det sociale arbejde, så vi ikke som politikere forfalder til at tro, at alt er i den skønneste orden. Det er debatten, og det er de kritiske spørgsmål, der skaber en udvikling og forhåbentlig også nytænkning.

Men på den anden side findes der allerede i dag en række forskellige råd på det sociale område. Det er råd, som i det store og hele varetager de samme funktioner, som forslagsstillerne fra SF forestiller sig at et overordnet socialpolitisk råd skal varetage. Et aktuelt eksempel er Børnerådet, der i høj grad deltager i debatten om børns vilkår, og som efter min mening udfylder en fin opgave.

Jeg kan derfor ikke se det store behov for at nedsætte et overordnet socialpolitisk råd, når der allerede eksisterer adskillige velfungerende råd på det sociale område. Samtidig kunne man frygte, at et overordnet råd som her foreslået blot ville blive et organ uden den fornødne kontakt til den virkelighed, hvor det sociale arbejde finder sted. Man kunne også frygte, at et sådant råd kom til at overlappes i forhold til allerede eksisterende initiativer på det sociale